

پوشش سامانه کنترل سرعت
ایستاد مدیر کل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان کرمان تصریح کرد: برنامه ریزی در استان به گونه‌ای پیش بینی شده که ۱۱۲ مجتمع خدمات رفاهی در صورت موقت اضطراری و در سطح استان کرمان فعال خواهند شد که اگر این تعداد تا اتمام پروژه به بهره‌برداری برسد، رتبه استان از هفتم به نهمی افزایش خواهد یافت. علی سیدعلی‌خانی با اشاره به افزایش حدود ۱۵ درصد سفرهای جاده‌های استان کرمان در ایام نوروز سال جاری نسبت به سال گذشته اظهار کرد: ۱۰۲ سامانه کنترل سرعت در جاده‌های اصلی استان نصب شده است که تقریباً همه جاده‌های استان را پوشش می‌دهند. همچنین در ۲۲ نقطه از نقاط مهم جاده‌های اصلی استان دوربین‌های نظارتی نصب شده است.

یادداشت

سوژه بومی؛ حفظ کاراکترها

نکته دوم: آخرین تئاتری که دیدیم «سوسوی چراغ خانه» به نویسندگی و کارگردانی حمید موسوی بود که به مانند کارهای قبلی‌اش؛ نگارش و کارگردانی به عهده وی بود. فارغ از بحث فنی و نقد کلی کار از دیدن شخصیت‌های این کار که همگی گویش محلی همین شهر را داشتند، خشنود شدم. کاراکتر حبیب که ساقی مشروب در محل بود و درگیری او با خانواده‌اش؛ کاراکتر پدربزرگ؛ اقامت که کم‌دی اجرای او قرار بود زهرگیر تلخی‌های داستان باشد و... همگی سرمایه‌هایی هستند که بعدها می‌توان بازم آنها را ارایه داد. به این موضوع فکر می‌کنم که شخصیت مراد (پدربزرگ) چرا بعداً نتواند در تئاتر دیگری (مرتبط یا غیرمرتبط با داستان همین تئاتر) دوباره به ایفای نقش بپردازد؟

آیا قرار است همیشه تئاترها در یک بازه اجرا تمام شوند؟ آیا تئاتر مانند سینما و تلویزیون می‌تواند «دامه داستان» داشته باشد؟ در سال ۱۳۹۶ تئاتر «مجلس سیاه‌بازی نازکنیز» به طراحی و کارگردانی صابر سلطان‌احمدی و تئاتر «هرگ رفتند که هرودی آنها یک شخصیت اصلی (سیاه‌بازی امین شستری) داشتند. این دو تئاتر نشان دادند که می‌توان کاراکترها را حفظ و در تئاتر دیگری نیز آنها را دوباره روی صحنه آورد و فقط مهم‌ترین نکته در این میان نگارش داستان و کنار هم گذاشتن شخصیت‌ها مهم است. البته زمان کم فاصله بین این دو اجرا ممکن بود شخصیت سیاه را برای همیشه کنار بزنند و تکرار دیدن این شخصیت، مخاطب را دلزده کند. امیدوارم که سال ۹۸ علی‌رغم سختی‌های خاص خود همچنان برای تئاتر سیرجان خوب و پویایی باشد

امید محمودزاده ابراهیمی

تئاتر سیرجان در سال ۱۳۹۷ پرفراز و نشیب ظاهر شد. در شش ماه اول سال ۹۷ تئاتر سیرجان با ترافیک اجرا رو به رو بود. در حدی که در فصل تابستان فرهنگسرای شوری شهر و سالن نگارخانه آن میزبان اجرای یک تئاتر (دشمن مردم) و همزمان سالن فردوسی و سالن مهر شهرداری نیز یک تئاتر به روی صحنه داشتند. اما پس از ایام محرم و صفر دیگر خبری از شور و شوق ابتدای سال نبود. افتتاح پلاتوی تئاتر سیرجان در فرهنگسرای شورا نیز اتفاق خوبی بود گرچه انتظار می‌رفت این سالن مساحت بزرگ‌تری را در بر می‌گرفت تا جایگزین تالار فردوسی شود.

نقد عملکرد تئاتر و کم‌رمی آن در نیمه دوم سال بماند برای اهل فن اما قصد دارم به دو نکته در خصوص کلیت تئاتر سیرجان اشاره کنم. نکته اول: در طی این سال‌ها مخاطب تئاتر بودن، موضوعی مطرح این است که بسیاری از تئاترهایی که در سیرجان به روی صحنه رفته، اغلب اجرای یکی از نمایشنامه‌های معروف و یا بازنویسی شده آن بوده‌اند. البته این ایراد محسوب نمی‌شود اما نگارش یک نمایشنامه و پردازش شخصیت‌های بومی می‌تواند محمل خوبی برای خلق جذابیت‌های بیشتر باشد. داستان‌های بومی قطعاً می‌توانند کشش بیشتری ایجاد کنند و الهام از داستان‌های واقعی (به جای ترجمه) به ارتباط بیشتر مخاطب با تئاتر کمک می‌کند. سوژه از این دست در همین شهر خودمان کم نداریم. البته شاید کمی برای خوانندگان این یادداشت و اهالی تئاتر عجیب باشد اما نگاه جدید دیدیم درباره معضلات همین شهر؛ تئاتر و نمایشنامه‌های ساخته شده. به عنوان مثال خشونت و گرایش به استعمال مواد مخدر و... که از جمله معضلات کنونی ما هستند، هیچگاه در تئاتر دیده نشده‌اند. احتمالاً کسی تا به حال به این موضوع فکر نکرده که می‌توان از سوژه‌هایی که هر هفته در نشریات از آنها می‌خوانیم، یک نمایشنامه نوشت.

کمتر خواهد شد

چرخش نخبگان یا چرخش پوپولیست‌ها؟

فارغ از آن چه گفته شد، در صورت تأیید احتمالی این مصوبه و عدم حضور شهپاز حسن‌پور، آرایش سیاسی انتخابات مجلس در سیرجان به طور کلی دگرگون خواهد شد. مهم‌ترین پیامد این اتفاق، تعدد نامزدهای انتخاباتی خواهد بود که با آگاهی از حذف شاخص‌ترین و قدرتمندترین چهره‌های سیاسی در سیرجان، فرصت را برای حضور و پیروزی در مارا انتخاباتی مجلس غنیمت خواهند شمرد. در واقع این پیامدها همان خواست مجلس‌مندی بر «چرخش نخبگان» فضای سیاسی و انتخاباتی کشور است. آیا با فرض این که شهپاز حسن‌پور از حضور دوباره در کارزار انتخاباتی محروم شود و سیداحمدحسینی نیز از عرصه رقابت، انصراف دهد می‌توانیم پس از سال‌ها شاهد چرخش نخبگان در سیرجان باشیم؟ نگاهی به مناسبات قدرت در سیرجان نشان می‌دهد که گروه‌های سیاسی موجود انحصارطلب و اقتدارگرا و یا تمامیت‌خواه هستند و هیچ‌گاه تاب تحمل رقیبیه چه در مجموعه‌ای قدرت و چه خارج از آن را ندارند. حاصل چنین تفکری و دوری جستن از رویه‌های پذیرفته شده در نظام‌های دموکراتیک سبب شده تا کمتر شاهد حضور نخبگان در عرصه‌های سیاسی باشیم. در وضعیتی که مکلیس‌هایی مثل پول‌رای‌های طایفه‌ای، شعارهای پوپولیستی و... سرنوشته انتخابات را رقم می‌زنند، کمتر نخبه‌ای حاضر به شرکت در رقابت‌های انتخاباتی می‌شود. چنین شرایطی طبیعی است که نخبگان در حاشیه قرار بگیرند و افرادی وارد این عرصه شوند که نشانی از شایستگی و نخبگی ندارند. همین حالا اگر به فضای سیاسی سیرجان بنگریم، با اعلام حضور زود هنگام برخی چهره‌های انتخاباتی مجلس روبرو می‌شویم که با شعارهایی به شدت پوپولیستی، بیش از آن که سوژه‌های اخبار باشند، به تولیدکننده خبر بدل شده‌اند. تربیت و حضور مؤثر نخبگان در چرخه‌های سیاسی نیازمند بسترهای حمایتی است. از سویی نوع مطلوب چرخش نخبگان سیاسی، حاصل جمع شاخص‌های شایستگی است. غیر از این باشد، تصویب چنین طرح‌هایی بیشتر به یک رست دموکراتیک می‌ماند تا تلاشی برای شکستن تمرکز قدرت و چرخش صحیح نخبگان. سرآخر نیز انتخاباتی بر گزای می‌شود و فردی پیروز می‌شود که در بهترین حالت، کپی بر اصل نماینده‌ی سلیق است. گویی نه خلی آمده و نه خلی رفته!

نگاهی به تاثیر مصوبه‌ی منع بیش از سه دوره نمایندگی بر انتخابات مجلس در سیرجان

نه خانی آمده و نه خانی رفته

مهم‌ترین پیامد این اتفاق، تعدد نامزدهای انتخاباتی خواهد بود که با آگاهی از حذف شاخص‌ترین و قدرتمندترین چهره‌های سیاسی در سیرجان، فرصت را برای پیروزی در انتخابات مجلس غنیمت خواهند شمرد

عکس: امین ارجمند | آرشو پاسارگاد

شده‌اند. همین امر سبب شده تا ساختار سیاسی در سیرجان و در طول همه‌ی این سال‌ها به شدت انحصاری و تمرکزگرا باشد. در چنین فضایی، میل به یکدست شدن حاکمیت و حذف رقیب، همواره زمینه‌ساز باخلافی‌های سیاسی بوده و مانع از آن شده تا عرصه‌ی سیاست در سیرجان از حداقل‌های اصل «پلورالیسم» سیاسی بهره‌مند باشد. از این رو و در نگاه اول، مصوبه‌ی اخیر مجلس شاید بتواند پایه‌های تمرکز تاریخی قدرت در سیرجان را متزلزل کند و مانع از طولانی شدن عصر عسرت و حسرت گروه‌های سیاسی و چهره‌هایی شود که تفکرات حذف‌گرایانه‌ی جناح سوار بر قدرته، آن‌ها را به کلی از چرخه‌ی معادلات سیاسی بیرون کرده است.

از سویی این امکان موجود خواهد آمد تا برای اولین بار نیروهای جوان جناح‌های سیاسی در سیرجان، بخت خود را به صورت جدی‌تر برای حضور در ساختمان بهارستان به آزمایش بگذارند. هر چند این مصوبه، تغییری در میثاقین سن

نگاهی به تاریخچه‌ی انتخابات مجلس در حوزه‌ی انتخابیه‌ی سیرجان و بردسیر، نشان می‌دهد که ساختار قدرت در این دو شهرستان و در تعامل با دیگر ساختارهای موجود از جمله فرهنگ، سنت، اجتماع طایفه‌ای و... تمایل به حفظ یک نماینده در دوره‌های مختلف را دارد. طرفه آن که در همه‌ی سال‌های پس از انقلاب، فضای سیاسی و انتخاباتی سیرجان بیش از آن که از یک مدل جناحی و حزبی پیروی کند، بر مدار یک سنت سیاسی «کارزمامحور» حرکت کرده است. اگر مجلس اول و حضور نصفه‌نیمه‌ی یک روحانی اصالتاً فستجانی به نام «محمدخالی‌نیا» را که پس از برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای به عنوان نماینده سیرجان به مجلس راه پیدا کرد، نادیده بگیریم، از سال ۱۳۶۳ تا به امروز، تنها سه چهره‌ی سیاسی به نام‌های سیداحمدحسینی (چهار دوره) سیدمحمدحاشمی (دو دوره) و شهپاز حسن‌پور (سه دوره) از حوزه‌ی انتخابیه‌ی سیرجان و بردسیر، راهی مجلس شورای اسلامی

ابودر خواجه‌ی نسب

یکشنبه ۱۲

اسفندماه و در جریان اصلاح طرح مولدی از قلوب انتخابات مجلس

برای مجلس تصمیم گرفت تا نمایندگانی که سه دوره‌ی متوالی در مجلس حضور داشته‌اند، مجال نامزدی برای دوره‌ی چهارم انتخابات این نهاد قانون‌گذاری را پیدا نکنند. اگر چه این طرح، برای قانونی شدن، نیاز به تأیید شورای نگهبان دارد اما از همین حالا حضور تعدادی از نمایندگان سرشناس مجلس برای حضور در انتخابات سال آینده با اما و اگرهای جدی روبرو شده است. علی لاریجانی، علی مطهری و مسعود پزشکیان، رییس و نائب‌رییس مجلس و نمایندگان شناخته‌شده‌ی دیگری مانند علل‌الدین پروچدی، محمدرضا تالیبی، علیرضا محجوب، نادر قاضی‌پور، جواد کریمی‌قدوسی و البته «شهپاز حسن‌پور» نماینده‌ی مردم سیرجان و بردسیر، از جمله چهره‌هایی هستند که در صورت تأیید این طرح، باید حداقل برای یک دوره‌ی چهارساله، عطای حضور در ساختمان بهارستان را به لغزش ببخشند و ادامه‌ی حیات سیاسی خود را در جایگاه دیگری جستجو کنند. با وجود این، مصوبه‌ی پرحرف و حدیث مجلس، موافقان و مخالفانی هم دارد. در یکسوی ماجرا برخی با استدلال‌هایی نظیر ناسازگاری این مصوبه با قانون اساسی، ایجاد محدودیت در حق انتخاب مردم، خالی شدن نهاد قانون‌گذاری کشور، افراد ناآشنا به مخالفت کرده‌اند و در نقطه‌ی روبرو، عدلی‌های این مصوبه را زمینه‌ساز جوان‌گرایی در مجلس، گردش نخبگان و شکسته شدن انحصار و تمرکز قدرت بویژه در حوزه‌های انتخابیه کوچک و شهرستان‌ها دانسته‌اند. اما فارغ از این دلایل و اظهار نظرها که ناظر بر متن این مسئله هستند، باید به فراموشی این ماجرا نیز توجه کرد. به هر روی در صورت تأیید این مصوبه و خاتمه‌تگی احتمالی در بهارستان، معادلات انتخابات مجلس در سال آینده همچون تندی‌های آرایش نیروهای سیاسی در برخی حوزه‌های انتخابیه، جمله «سیرجان» دست‌خوش تغییرات جدی خواهد شد.

نمایندگانی برای تمام‌فصول!

شهر سرشار است از لجن‌داز گل از امید
تاجان باقی است این آیین جهان افروز باد

باز خاک بوی افلاک می‌دهد و بهار نوای رویش را به صحن گلستان طبیعت فرامی‌خواند.

فرارسیدن سال نو که تجدید حیات طبیعت است را به تمامی همشهریان عزیز به ویژه مدیران، سرمایه‌گذاران، کارکنان، کارگران کارخانه‌ها و شرکت‌های منطقه ویژه اقتصادی سیرجان تبریک عرض می‌کنیم و سالی سرشار از پیروزی و رشد و پیشرفت برای صنعت و تجارت آرزو مندیم.

www.ssez.ir
Email: info@ssez.ir

منطقه ویژه اقتصادی سیرجان

مراسم اولین سالگرد درگذشت زنده‌یاد مرحوم حسین اسدی

روز پنج‌شنبه ۹۷/۱۲/۲۳ از ساعت ۳/۵ بعد از ظهر بر سر آرامگاه ابدیش واقع در امامزاده محمد (ع) برگزار می‌گردد.

بنیاد حضرت مهدی موعود (عج) سیرجان

امیر بیان حضرت علی (ع): یاران حضرت مهدی (عج) همگی جوان هستند و ولادت امیر بیان و اسوه عدالت حضرت علی (ع) مبارک باد.

در آستانه فرا رسیدن عید نوروز و طمطراق پیک بهاران و آغاز سال نو این خجسته ایام را خدمت همشهریان گرامی، سهامداران، مدیران، همکاران معزز و تمامی تلاشگران عرصه صنعت تبریک و تهنیت عرض می‌نمایم. آرزو مندیم در پرتو الطاف بیکران خداوند سلامتی، طراوت، شادکامی، عزت و کامیابی همواره هم‌نشین لحظات‌تان باشد.

عباس سلطانی، مدیر عامل شرکت آرمان گهر سیرجان